

Nr. 9. Forslaget er stillet af nogle Medlemmer for derved, som i de allerfleste andre Lande, at opmuntre til Tegning af de deri nævnte forskellige Arter af Forsikring.

Nr. 10. Ændringen tilsigter at tilvejebringe Overensstemmelse mellem danske og udenlandske Forsikringssselskabers Skattepligt, saaledes at de beskattes i Forhold til *Omfanget* af deres Forretning her i Landet, set i Forhold til Udbyttet af deres samlede Virksomhed.

Nr. 11. Bestemmelsen i 2det Punktum, der af Hensyn til visse Stationsbyer er indsat af Folketinget, vil ikke formaa at udjævne den Ulighed, der er til Stede i Livsvilkaarene i Landets forskellige Kommuner, og vil foranledige, at maaske Halvdelen af Landkommunerne kommer til at anvende det købstadmæssige Fradrag. Bestemmelsen foreslaas derfor udeladt.

Nr. 12. Ændringen tilsigter at fritage Ligningsmyndigheden for at skønne i mange tvivlsomme Tilfælde.

Nr. 13. Fradraget for Børn foreslaas af praktiske Hensyn sat ens til 100 Kr. i alle Kommuner. Den nuværende Forskel mellem København, Købstad og Land er uden reel Betydning.

Nr. 14 tilsigter at undgaa en Dobbeltbeskatning af de Beløb, der ere udbetalte Ægtefælle og Arvinger.

Nr. 15 tydeliggør Lovforslagets Bestemmelse.

Nr. 16. Det maa anses for uheldigt, at Selskaberne have Valget imellem to forskellige Beregningsmaader, der altid ville resultere i den mindst mulige Indtægt for Statskassen.

Nr. 17 tydeliggør den Fremgangsmaade, der bør følges ved Forsikringssselskaber.

Nr. 18 er nødvendig, fordi Skatteprocenten 3 skal anvendes ogsaa paa de i de sidste 5 Linier af § 2 nævnte Personer og Institutioner.

Nr. 19. Ændringen stilles i Tilslutning til Ændringen under Nr. 1.

Nr. 20. Ændringen forpligter Skatte-

raadet til at lægge det af Andrageren brugte Regnskabsaar til Grund for Skatteansættelsen.

Nr. 21. Ændringen stilles i Tilslutning til Ændringen under Nr. 1.

Nr. 22. Ændringen tilsigter at beholde Lovens nuværende Bestemmelse, da den foreslaaede forøgede Fritagelse vil medføre et ikke ringe Tab for Statskassen og desuden Personer med 10,000 Kr. i Formue dog ikke ret vel kunne stilles lige med Folk, hvis Indtægt er under Skattegrænsen.

Nr. 23 indfører i Loven Bestemmelsen i Cirkulære af 15. Februar 1904 om, at visse i Behold værende Landbrugsafgrøder henregnes til Formuen.

Nr. 24 og 25. Bestemmelserne foreslaas slettede, da de maa anses som kulturfjendtlige og uden videre fiskal Interesse.

Nr. 26. Forslaget indskrænker Skattekreddenes Antal til højst 45 for derved at gøre Skatteligningen mere ensartet.

Nr. 27—31 give Regler for en for Statskassen mere betryggende Sammensætning af Skatteraadene.

Nr. 32 og 33 fastholde de nugældende Honorarer, der ikke kunne anses for urimelige, særlig naar Skattekreddene udvides ved Nedsættelsen af deres Antal.

Nr. 34 og 36 ophæve Lovforslagets mange Overskatteraad og foreslaa en Overligningsmyndighed for hele Landet udenfor København og Frederiksberg samt dennes Sammensætning.

Nr. 37 og 60 ophæve Lovforslagets Bestemmelse om et Landoverskatteraad, idet man ønsker, at Afgørelsen af de under dette henlagte Spørgsmaal vedblivende bliver hos Domstolene.

Nr. 38. Stykket foreslaas slettet, da Bestemmelsen maa anses for overflødig og tidsspildende.

Nr. 39. Ændringen tilsigter Indsendelse af den paagældende Meddelelse inden Mandtalslistens Paabegyndelse.

Nr. 40, 41 og 42. Da der stedse har hersket megen Misfornøjelse med de hidtil udarbejdede Selvangivelseskemaer som